

רע"פ 2494/18 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 2494/18

כבוד השופט א' שהם
פלוני

לפני:
ה המבקש:

נ ג ד

המשיבת: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דיןו של בית המשפט המחויז בתל אביב-יפו, מיום 14.2.2018, בעפ"ג 17-03-50670, שניתן על-ידי כב' הרכב השופטים: ד' ברלינר – שופטת עמיתה; מ' דיסקין; ו-ש' יניב.

בשם המבקש: עו"ד אהרון (רוני) הרני

החלטה

1. לפני בקשה רשות ערעור על פסק דיןו של בית המשפט המחויז בתל אביב-יפו (כב' הרכב השופטים: ד' ברלינר – שופטת עמיתה; מ' דיסקין; ו-ש' יניב), בעפ"ג 17-03-50670, מיום 14.2.2018. בגדרו של פסק הדיון, התקבל ערעורה של המשיבה על גזר דיןו של בית משפט השלום בתל אביב-יפו (כב' השופט ש' מלמד), בת"פ 24861-12-14, מיום 7.2.2017.

בהחלטהי מיום 25.3.2018, הורתתי על עיקוב ביצוע עונש המאסר שהושת על המבקש, עד להחלטה אחרת.

עמוד 1

© verdicts.co.il - כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין

2. ביום 11.12.2014, הוגש כתוב אישום מתוון נגד המבוקש לבית משפט השלום בתל אביב-יפו, אשר ייחס לו שתי עבירות של תקיפה הגורמת חבלה ממש, לפי סעיף 380 לחוק העונשין, התשל"ג-1977 (להלן: חוק העונשין).

3. על-פי עובדות כתוב האישום המתוון, קודם ליום 21.7.2014, ניהלו המבוקש והמתלוונת 1 קשר יידוטי, למשך תקופה של ארבעה חודשים. ביום 20.7.2014, ב时刻 לשעה 20:00, הגיעו המתלוונת 1 לדירתו של המבוקש, ובילתה עמו מספר שעות, כאשר בחנות, צפו בחדשות. לאחר זמן מה, הגיעו המתלוונת 1 למבקר, כי ברצונה לילכת לשותות קפה, והמבקר לא התנגד לכך. המתלוונת 1 יצאה, ובשעה 01:30 לערך, חזרה לדירת המבוקש, ושבה לצד המבוקש, אשר קם לפטע, אמר למתלוונת 1 כי היא "חסרת רגשות מאחר שאינה מתעניינת בחדשות", ומשך בשערה בחזקה עד שהשער נטלש. בהמשך, ובעוד שניים ערומים, תקף המבוקש את המתלוונת 1 בשנית, בקר שטוף לה ומשך בשערה. כתוצאה מעשיו של המבוקש, נגרמו למתלוונת 1 שטף דם בעין שמאל, רגשות בקרקפת ושריטות בידה השמאלית, אשר הוגדרו כחבלה של ממש.

עוד עולה מכתב האישום המתוון, כי עובר ליום 5.12.2014, ניהלו המבוקש והמתלוונת 2 קשר זוגי, למשך שבוע, במהלך התארחה המתלוונת 2 בדירתו של המבוקש. ביום 5.12.2014, הגיעו המתלוונת 2 לדירת המבוקש, ובילתה עמו את הלילה. בשעה 11:00 לערך, עת התעורריו השניים, ביקשה המתלוונת 2 מהמבקר לחזור לביתה, באומריה "נראה לי שעוזר מעט איזוז", וזאת על אף שהשניים תכננו לטיל ביחיד. בתגובה לכך, העיר המבוקש למתלוונת 2, ואמר לה כי היה עלייה לומר את דבריה בצורה אחרת. בהמשך, לאחר שהמתלוונת 2 הלכה לקחת את משקפייה מחדר אחר - הביע המבוקש שוב את מורת רוחו, ואמר למתלוונת 2 "עכשו תקומי ותעופי מפה". בזמן שהמתלוונת 2 החלה לאסוף את חפציה, ניגש אליה המבוקש, הסיר את משקפייה מעל פניה, משך את שערה בחזקה, וتفس בצווארה. רק לאחר שהמתלוונת 2 אמרה למבקר, כי הוא מכאייב לה, כי היא מפחדת, ורוצה לחזור לביתה - חדל המבוקש ממשיו. לאחר מכן, ביקש המבוקש מהמתלוונת 2 לחבק אותה כדי לראות שהכל בסדר, ואף ביקש ממנה לחולץ את געליה, ולשכב לצידו במיטה. המתלוונת 2 פעלה בהתאם לדרישתו של המבוקש, ורק לאחר שהתרצה, עזבה המתלוונת 2 את דירתו של המבוקש. כתוצאה מעשיו של המבוקש, נגרם למתלוונת 2 שטף דם בכתף שמאל, אשר הוגדר כחבלה של ממש.

4. ביום 12.3.2015, בהתאם להסדר טיעון בין המשיב לבין המבוקש (להלן: הסדר הטיעון), הורשע המבוקש, על סוד הודהתו, בעבירות שיויחסו לו בכתב האישום המתוון. במקביל, הורה בית משפט השלום לשירות המבחן לעורר תסקרי בעניינו של המבוקש, ולממןנה על עבודות השירות להגיש חוות-דעת בכל הנוגע למידת התאמתו של המבוקש לריצות עונש מסר בדרכ שעובדות שירות.

5. ביום 7.2.2017, גэр בית משפט השלום את דיונו של המבוקש. בפתח הדברים, פירט בית משפט השלום, בהרחבה, את האמור בחמסת תסקרי שירות המבחן אשר הוגשו בעניינו של המבוקש. בהמשך, ובבואה לקבוע מתחם ענישה הולם ביחס למשעי המבוקש, עמד בית משפט השלום על השיקולים בהם יש להתחשב בקביעת המתחם בעניינו של המבוקש, הינו: יצירת יחס הולם בין חומרת מעשי המבוקש ומידת אשמו לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו; מידת הפגיעה בערך

החברתי המוגן; ומדיניות הענישה הנהוגה בנסיבות ביצוע העבירה. לאחר זאת, קבע בית משפט השלום מתחם עונש הולם אשר נוע בין עונש מסר שריצה בעבודות שירות לבין 18 חודשים מסר. בית המשפט הדגיש, כי יש לזכור את עונשו של המבוקש בגין המתחם, תוך התחשבות "בנסיבות המשילכות על קביעת העונש המתאים", ובינהן: גילו של המבוקש (בן 39); נסיבותיו האישיות; והודאת המבוקש "המצביעה על נטיית אחירות"; עברו הפלילי של המבוקש הכלול שתי הרשותות בעבירה של החזקת סם לצריכה עצמית. בית משפט השלום קבע, בהקשר זה, כי:

"**מעשיו של הנאשם [הADB] הם חמורים וראויים לכל גינוי.** הנאשם נקט באלימות כלפי נשים איתן התחרב...בצד האלימות הקשה בה נהג הנאשם כלפי המתלווננות קיימים אלמנטים של השפלה וכוכחות. הנאשם ביקש להשליט מרותו על גופן של הנשים ולשלוט ברוחן מדבר זה לא התאפשר לו הוא נקט באלימות כלפי אותן נשים שגרמה להן לחבלות בגופן".

בהתייחסו לסתורי המבחן שהוגשו בעניינו של המבוקש, ציין בית משפט השלום, כי הליכי הטיפול, אמנם, "לא הוכתרו בהצלחה", במסגרת המוסדות בהם עבר המבוקש, ואולם לא ניתן להtauלם מכך שהADB "עבר דרך ארוכה במסגרת ההליכים הרפואיים", באופן שקיימת הפחתה מסוימת במסוכנותו. כמו כן, יש להתחשב בעובדה כי, לאורך תקופה ממושכת "בها מצוי הנאשם [הADB] בתנאים", לא נפתחו נגדו תיקים חדשים.

לפיכך, החליט בית משפט השלום לאמץ את המלצת שירות המבחן להשיט על המבוקש עונש מסר בדרך של עבודות שירות, וגורר על המבוקש את העונשים הבאים: שישה חודשים מסר בדרכו של עובdot服務, לביל יעבור עבירת אלימות מסווג פשע; ארבעה חודשים מסר על תנאי למשך שלוש שנים, לביל יעבור עבירת עונש מסוג עון; פיצוי בסך 2,500 ₪ לכל אחת מהמתלווננות; וצו מבחן למשך 12 חודשים.

6. המשיבה הגישה ערעור לבית המשפט המחויז בטל Aviv-Yafo, הנسب על קולת העונש שגורר בית משפט השלום על המבוקש. המשיבה טענה, כי מתחם הענישה שקבע בית משפט השלום הינו שגוי, משום שהמבחן "איןנו נותנים ביטוי לחומרת האלימות שהופעל לה-ידי המשיב [ADB]". לשיטתה של המשיבה, הרף התיכון של מתחם הענישה צריך היה לעמוד על שמונה חודשים מסר לרצוי בפועל. עוד משגה המשיבה על מיקומו של המבוקש "בתחרית המתחם", וכיינה, בהקשר זה, כי שגה בית משפט השלום כאשר סבר שבשלב זה די במאסר בעבודות שירות. זאת שכן, מסתקרים המבחן שניתנו בעניינו של המבוקש, כך לטענת המשיבה, עליה "תמונה קודרת", לפיה המבוקש נפלט מספר מוסדות טיפול; לא הפנים את הטיפול הנדרש; והתקשה להגיע באופן סדיר למסגרות הרפואיות, כאשר במוסד האחרון שבו שהה, הושעה המבוקש, בשל תקנית עם אחד מאנשי הצוות. המשיבה עטרה להחמיר עונשו של המבוקש באמצעות הטלת מסר בפועל לתקופה שלא תפחית משמעותו חדשים.

7. ביום 14.2.2018, קיבל בית המשפט המחויז את ערעור המשיבה. במסגרת פסק דין, הבהיר בית המשפט המחויז כי למרות חומרת מעשיו של המבוקש, "הן בפני הפיזי והן בהשפלה שנגרמה למתלווננות" – יתכן שהיא מחייבת שלא להתערב בגזר דין של בית משפט השלום, "שהרי ערכאת הערעור לא ממהרת להתערב בענישה, ושמא אכן מדובר בהליך שיקומי חריג שיכל לשאת על גבו את משקל ההכרעה". יחד עם זאת, סבר בית המשפט המחויז, כי האמור

בתסקרי שירות המבחן "סותם את הגולל על ההתלבבות ולא מותיר פתח למחשבה כי ניתן להסתפק בתיק זה בענישה שאינה כוללת מרכיב של מסר בפועל". בית משפט החוזי קבע, לעניין זה, כי התמונה העולה מتسקרי שירות המבחן היא "עגומה", באומרו, כי:

"המשיב [המבקש] שולב מלכתחילה בבית גליקמן, לאחר מכן בבית נעם, במהלך התקופה הופנה לפ██יליאטר שאף הוא סבר שיש מקום לטיפול קבוצתי, ומכל אותן מקומות נפלט המשיב בשל התנהלותו. איננו רואים לסקרו אחד את התסקרים ונתייחס רק לתסקיר האחרון מ – 8.1.17. כפי שציינה גם התביעה, ניתן היה לצפות שאחריו כל אותה תקופה ארוכה יהיה זה תסקיר אופטימי שמלמד אכן על שינוי מהותי בתפיסתו, בעודם עריכו ובהתנהגו של המשיב... הנה כי גם בסוף התהליך, ואנו מודגשת שוב כי מדובר לאחר שנה ולמעלה לכך שהמשיב מצוי בטיפולם של גורמים שונים, התחששה שמלואה את המשיב היא חוסר צדק שנעשה עמו. בסופו של יום ולאחר מכן, ששירות המבחן הולך לקראת המשיב כברת דרך ארוכה כל שהוא מצלה לומר הוא התרשםנו כי במהלך התקופה, על אף עליות ומורדות במידה שיטוף הפעולה של פלוני, הוא הצליח להגבר במידת מה מודעותיו ולמתן את תגובותיו האלימות"

על יסוד האמור, החליט בית המשפט המחויז להותר את מתחם הענישה שנקבע על-ידי בית משפט השלום על כנו, ובגדרי מתחם זה להשיט על המבקש שבעה חודשי מסר לRICTי בפועל. יתר רכיבי גזר הדין, הכוללים מסר על תנאי, ותשלום פיצויים למחלונות, נותרו בעינם.

הבקשה לרשות ערעור

8. בבקשת הרשות ערעור המונחת לפניי, מישג המבקש על חומרת עונשו, בטענה כי יש להקל בעונשו "מטרumi צדק הנובעים מהנסיבות השיקומיות בעניינו". לטענת המבקש, "שליחתו אל מאחורי سورג ובריח" תפגע קשות בהליך השיקומי הממושך בעבר, ובhaygio המשמעותיים במסגרת הליך זה, ותגרום לו לנזק קשה בייתה. המבקש טוען בנוסף, כי נגרם לו עיות דין, שכן בית המשפט המחויז לא נתן "משקל מתאים" לחוות-הදעת העדכנית, מיום 12.2.2018, שנערכה על-ידי מרABI תפילין (להלן: מר תפילין) מהמרכז "קרבה בטוחה", ואשר הוגשה כשנה וחודשים לאחר מועד הגשת התסקיר האחרון שניתן בעניינו, קרי: ביום 8.1.2017. המבקש סבור כי בית המשפט המחויז שגה עת התעלם מן הטיפול המצליח והמושך בעבר, החל מחודש פברואר 2015, "כאשר הוא מעולם לא הפסיק את הטיפול עד עצם היום זהה"; וכאשר לא התאפשר למבקש לגייס תסקיר ממשלים נוספים. המבקש מפנה לחוות-דעתו של מר תפילין מהמרכז "קרבה בטוחה", המלמדת כי מזה כשנה וארבעה חודשים, הוא מגיע, באופן קבוע ורצוף, פעמיים בשבוע לטיפול, תוך "נוחות והתמדה"; וכי הוא הצליח לעורר שינוי משמעותי בדפוסי חשבתו והתנהגותו, כאשר מהליך השיקום אותו עבר המבקש מוגדר כמושכלת.

דין והכרעה

9. לאחר עיון בבקשת רשות הערעור על צרופותיה, הגעתו לידי מסקנה, כי דין הבקשה להידחות.

10. הלכה היא, כי רשות ערעור "בגלגול שלישי" תינתן במסורת והיא שמורה למקרים חריגים, בהם מתעוררת שאלה משפטית כבדת משקל או סוגיה ציבורית רחבת היקף, החורגת מעניינים הפרטיא של הצדדים להליך; או למקרים בהם מתעורר חשש מפני עיות דין מהותי או אי-צדק שנגרם לבקשת (רע"פ 18/2054 רבעיעה נ' מדינת ישראל 12.03.2018); רע"פ 16/10059 בד"ר נ' מדינת ישראל (14.3.2017)). הבקשה שלפני מושגה על חומרת העונש שהוותה על המבוקש, וכיוצא, בנסיבות כגון דא אין מצדיקות, כלל, מתן רשות ערעור "בגלגול שלישי", אלא במקרים חריגים בהם חלה סטייה קיצונית בעניינו של המבוקש, מדיניות העונשה הנוהga במקרים דומים (רע"פ 1183/18 שנון נ' מדינת ישראל (21.3.2018); רע"פ 6481/17 לח"מ האלה נ' מדינת ישראל (02.11.2017)). הבקשה שלפני אינה עומדת באמות המידה האמורות,DOI בכר ב כדי לדוחותה.

11. לעומת זאת, אוסף כי לאחר שבחנתי את כל הנסיבות הגעתו לידי מסקנה כי דין הבקשה להידחות אף לגופה. בניגוד לטענת המבוקש, בית המשפט המחויז התייחס לחווות-הදעת העדכנית מהמרכז "קרבה בטוכה", וקבע, בצדק, כי אין בחווות-דעתו של מר תפילין "כדי לאין את שימושות המעשים, כדי הימנעות ממtan ביטוי בעונשה לחומרתם". מקובלת עלי עדמותו של בית המשפט המחויז, כי שימושותו של עיקרון ההלימה, בגין דין, היא הטלת עונשה אשר תבטא את היקף הפגיעה במחלונות, הן בפן הפיזי והן בפן הנפשי, תוך מתן משקל לתחושים הפחד שאחזה בהן. לפיכך, וכפי שהבהיר בית המשפט המחויז, לא נראה כי "עקרון ההלימה יכול לבוא על סיוף... ללא מסר מהחורי סוגר ובריח". על יסוד האמור, נחה דעתך כי העונש שהוותה על המבוקש מבטא, בנסיבות העניין, איזון ראוי בין כלל השיקולים לקולה ולחומרה, ומثלא מצאי טעם ראוי לדון בעניינו של המבוקש ב"גלאול שלישי", דין בבקשת רשות הערעור להידחות.

12. סוף דבר, הבקשה לרשות הערעור נדחתה בזאת, וכפועל יוצא מכך, מתבטלת החלטתי מיום 25.3.2018, בדבר עיכוב ביצוע עונש המסר לריצוי בפועל, אשר הוותה על המבוקש.

המבחן יתבצע לריצוי עונשו, ביום"ר ניצן ברמלה, או על פי החלטת שירות בתי הסוהר, כשברטותו תעודה זהות או דרכון, וועתק מהחלטה זו. על המבוקש לאמת את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למין מוקדם, עם ענף אבחון ומין של שירות בתי הסוהר, טלפונים: 08-97873377 או 08-9787336.

ניתנה היום, כ"ד בסיוון התשע"ח (7.6.2018).

שפט